

Тема № 1

Михайло Харків: «Визнання людьми того, що зробив, — найвища шана».

Вони пройшли крізь пекельний вогонь і повернулися.

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

становниками — журналісти «Газети Волинь», швидко прокотилася Луцьком, дійшла аж до Києва, тож разом із жителями Горохова в сесійній залі фільм переглядали головний консультант головного управління інформаційної політики Адміністрації Президента України Олександр Бухтатий і голова Волинської облдержадміністрації Олександр Савченко.

Приїхавши у райцентр, гість зі столиці та головний редактор «Газети Волинь» Олександр Згоранець найперше схилили голови в хвилині мовчання

«**Новина про зйомки, ініціатором яких стала дружина 56-річного демобілізованого воїна АТО із псевдо Ураган Михайла Харківа Євгенія, а постановниками — журналісти «Газети Волинь», швидко прокотилася Луцьком, дійшла аж до Києва.**»

Шестикласник Богдан Бойко не хоче навіть гратись у війну, а ветеран АТО Андрій Здинюк мріє про день, коли скаже: «Севастополь — наш!»

У Горохові під час презентації фільму «Я вірю, що закінчиться війна», створеного завдяки «Газеті Волинь», було вручено редакційний «Оскар» — «Крилатий плуг» — переможцю акції «Людина року» Михайлові Харківу

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Перший реліз документальної стрічки «Я вірю, що закінчиться війна» відбувся минулого ві-

вторка в Центрі національної пам'яті, історії та культури міста Берестечка, а в День Гідності і Свободи на його перегляд очікували сотні горохівчан. Но-

вина про зйомки, ініціатором яких стала дружина 56-річного демобілізованого воїна АТО із псевдо Ураган Михайла Харківа Євгенія, а по-

біля могил полеглих у неоголошеній війні на Донбасі Ігоря Сливки, Сергія Феоктистова, трагічно загиблого Василя Бідули. Героям низько вклонилися голова районної ради Тарас Щерблюк, радник голови райдержадміністрації Андрій Розтока, а велелюдне дійство в сесійній залі боголюбиві містяни традиційно почали з молитви: очільник Горохівського деканату УПЦ КП, настоятель Свято-Вознесенського храму отець Андрій Сидор просив у Творця мудрості та єднання у вірі. Пісенна слава Всевишньому линула з вуст колективу районного народного дому «Просвіта».

Закінчення на с. 3

«Мого однокласника мати зварила і з'їла»
Що сталося з хлопцем, який вивчив українську мову в Польщі?

Цікава
ГАЗЕТА
«ВОЛИНЬ»

Не тільки українські президенти, а й увесь світ захоплюється картинками «своєї дітки» художника

Ви знаєте, що таке к-о-в-з-а-т-и-с-я по крові?

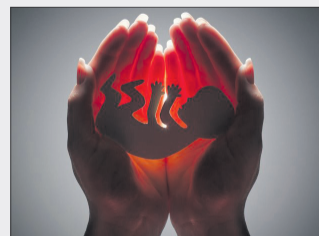
«ЦІКАВА»
ЗА 22 ЛИСТОПАДА
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 22 листопада:

5-та річниця Революції гідності:
«Ви знаєте, що таке к-о-в-з-а-т-и-с-я по крові?»

«Мого однокласника мати зварила і з'їла»
Страшні спогади про Голодомор 1932-1933 років

Шокуюча історія:
Шлях в абортну кімнату

І ВИ ЩЕ НЕ ПЕРЕДПЛАТИЛИ?

РЕКЛАМА

SOS !!! ВАЖЛИВО !!!

Для ВОЛИНЯН, постраждалих у ПОЛЬЩІ

Спілка юристів Польщі спільно з ГО «Клуб інтеграційного діалогу» проводять консультації щодо відшкодувань для волинян, що постраждали чи втратили близьких у Польщі протягом 1998—2018 рр.

Якщо ви чи ваші друзі та близькі потрапили в ДТП у Польщі (водій, пасажир, пішохід) або постраждали, або втратили близьких на роботі внаслідок нещасного випадку протягом останніх 20 років — не упустіть шанс отримати усі належні вам відшкодування зі страхових фондів Польщі.

КОНТАКТИ на Волині
+38 0673702015, +38 0663073966.

Доброго дня вам, люди!

Побачення в замковій вежі

Осінь — пора романтична, але й вередлива. Заплануєш прогулянку — аж тут погода, суворо насупившись, вносить свої корективи

Олександр ДУРМАНЕНКО

Ще влітку під парасолькою можна спостерігати за бульбашками на калюжах, а зараз дощ і вітер (а подекуди й сніг) будь-кого змусять шукати прихисток. Переконався в цьому і я, коли ховався від негоди в Луцькому замку. Побачене там одразу покращило настрій, а ще — подарувало цю світліну. Пара голубів у вікні вежі нагадувала закоханих, які знайшли затишний куточок. Пережити б їм у любові і осінь, і зиму. А навесні буде веселіше!

Фото Олександра ДУРМАНЕНКА.

Так задивилися одне на одного, що й мене не помітили.

Турнір «СТАЛЕВА ВОЛЯ» пам'яті Олега Твердохліба

«Спілка воїнів АТО Волині» разом із Волинським регіональним центром з фізичної культури та спорту інвалідів «ІНВАСПОРТ», обласним центром «Спорт для всіх», спортивно-розважальним комплексом «AdrenalinCity» та громадською організацією «VOLFEST» запрошують вшанувати героя-атлету 2 грудня

Відбудуться змагання з арм-рестлінгу, пауерліфтингу, гирьового спорту серед учасників бойових дій, осіб з інвалідністю внаслідок участі у війні на Сході України, бійців-добровольців АТО/ООС. Турнір проходить в «AdrenalinCity» за адресою **м. Луцьк, вул. Карбишева, 1. Початок о 10.00.**

Змагання відбуватимуться з та-

ких дисциплін: жим штанги лежачи, 3 спроби; поштовх гирі однією рукою вагою 24 кг протягом 3 хв; боротьба на руках на спеціальному обладнанні. Дізнатися детальніше про участь у турнірі та реєстрацію можна за телефонами: +38 095 040 78 98, +380 097 162 64 79 (VIBER), oksii8940@gmail.com – В'ячеслав; + 38 093 477 83 13 – Павло.

Гарячий чай із медом нікому не шкодить

Хоча осінь цього року нас тишила теплою погодою, незворотно похолодання все таки прийшло. Отож назріла гостра потреба зігрітись і заспокоїти нерви. А що в цій ситуації може допомогти краще, ніж цілющий трав'яний напій? Навіть не думайте сказати «горілка» — спиртне лише притуплює відчуття реальності

Леонід ОЛІЙНИК

Щоправда, відразу покласти в чашку ложку меду мені завадило стійке переконання, що це вкрай шкідливо, адже коли солодкий продукт нагрівається, у ньому утворюється небезпечний канцероген, назву якого запам'ятати непросто: гідроксиметилфурфурол (НМФ). Тому я вирішив докладніше вивчити тему.

З різних джерел вдалось дізнатися, що ця сполука утворюється ще у вуликах, а при нагріванні її концентрація в меду збільшується. Втім, НМФ буває в багатьох харчових продуктах, зокрема у фруктових соках. Однак переконливих досліджень про її шкідливість знайти не вдалось. Натомість бджолярі стверджують, що таку кількість меду, навіть гарячого, що могла б зашкодити організму, людина не зможе й не захоче з'їсти.

Наступна зупинка – Шепетівка

Іноді в громадському транспорті трапляються ситуації, які чудово ілюструють, як виникають анекдоти

Костянтин МОРОЗ

У ранковому дизель-поїзді Ківерці – Сапіжанка на лаві, розкинувши руки, міцно спить чоловік із розкішною рукою бородою. Від нього тхне специфічним запахом давно не митого людського тіла, поряд – дві картаті сумки.

Тендітна білява провідниця намагається його розбудити, коли потяг наближається до Луцька.

– Мужчина, вам куди їхати? – цікавиться вона й тормосить пасажира за плече.

Той відмахується й щось бурмоче уві сні. Але жінка не зважає й знову будить.

– Я виходжу в Шепетівці, – нарешті зорієнтувався чоловік, розплющивши очі.

– То швиденько вставайте, вже Шепетівка! – не розгубилася білявка.

Спостерігаючи за цією сценою, пригадав старий анекдот. Терорист захопив у Києві поїзд метро на зупинці «Вокзальна» й у кабіні машиніста, погрожуючи пістолетом, вимагає їхати в голландське місто Амстердам.

– Вибачте, але ж наступна зупинка «Політехнічний інститут», – відповідає метрополітенівець.

– Я тобі сказав гнати в Амстердам, значить, їдемо туди, а ні – то застрелю! – розізлився терорист.

– Обережно, двері зачиняються! Наступна зупинка – Амстердам! – оголосив машиніст.

28 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід – 7.54, захід – 16.20, тривалість дня – 8.26).

Місяць у Леві. 21–22 дні Місяця.

Іменинники: Григорій, Дмитро, Петро.

29 ЛИСТОПАДА

Сонце (схід – 7.55, захід – 16.19, тривалість дня – 8.24).

Місяць у Леві, Діві. 22–23 дні Місяця.

Іменинники: Віктор, Іван, Михайло, Сергій.

Золоті слова

«Світ достатньо великий, щоб задовольнити потреби будь-якої людини, але занадто малий, аби вгамувати людську жадібність».

Махатма ГАНДІ,
індійський державний діяч,
філософ.

Анекдот

Після гарячої дискусії чоловік звертається до дружини:

— Галочко, квіточко, а діалог ще можливий — чи ти вже остаточно права?

■ Прогноз погоди

«Нехай розв'яжеться небесний лантук і землю вкриє білий пух»

28 листопада церква вшанує пам'ять сповідників Гурія, Самона, Авива. Як казали в народі: «На Гуріїв день зима з коня злізає, встає на ноги, кує сиві морози, стелить річками, озерами крижані мости, сипле з одного рукава сніг, а з другого — іній». Багато снігу цього дня передвіщає врожайний рік, а похмура погода без опадів — мокрий травень

А за прогнозом чергового синоптика обласного гідрометеоцентру Світлани Гончаренко, **28 листопада — хмарно, без опадів. На дорогах ожеледиця.** Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 3—8 градусів морозу, вдень — 0—5 зі знаком «мінус». **29-го — хмарно, без опадів. На дорогах ожеледиця.** Вітер північно-східний, 5—10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 5—10 градусів нижче нуля, вдень — 0—5 градусів морозу. За багаторічними спостереженнями, найтепліше 28 листопада було 1949 року — плюс 12, найхолодніше — 1948-го — мінус 13 градусів.

У Рівному 28 листопада — хмарно з проясненнями, без опадів. Температура повітря від 4 до 7 градусів морозу. 29-го — ясна погода. Температура — 6—9 градусів нижче нуля.

**Ведучий
рубрики
Олександр
ДУРМАНЕНКО.**

Тел. 72–38–94

Тема № 1

Вдова загиблого воїна Тетяна Сливка: «Дякую за правду».

Про фільм говорили авторка ідеї Євгенія Харків (зліва) та губернатор Волині Олександр Савченко.

Проникливі слова з дитячих уст: «Я не можу бачити могили...»

Шестикласник Богдан Бойко не хоче навіть гратись у війну, а ветеран АТО Андрій Здинюк мріє про день, коли скаже: «Севастополь — наш!»

Закінчення. Початок на с. 1

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Шану Богові й людям виголосила Євгенія Харків. Вона зворушливо згадала, як довірила ідею створення фільму Олександрові Згоранцю і колективу редакції «Газети Волинь», добрими словами оцінила підтримку керівників району Тараса Щерблюка та Юлії Гринчук, міського голови Віктора Годика, волонтерів — начальника управління регіонального розвитку райдержадміністрації Миколи Панасюка і депутата районної ради Валентини Магурчак, колишнього військового комісара Горохівського райвійськкомату Михайла Коса, начальника відділу культури райдержадміністрації Діни Колесник, голови громадської організації «Спілка учасників АТО «Щит» Миколи Бернадського, берестечківського міського голови Валентини Залевської, зв'язанського та галичанського сільських голів Тетяни Панасюк та Надії Харчук. Їхні розповіді, а також отця Андрія Сидора, редактора районної газети «Горохівський вісник» Олега Дідика, начальника структурних підрозділів Людмили Косюк, Ельвіри Довгополової, начальника відділу освіти, молоді та спорту райдержадміністрації Віктора Білика, заступника директора Горохівського НВК «ЗОШ I — III ступенів-гімназія» Любові Бойко стали в кінооповіді часткою літопису про внесок жителів сіл, селищ і міст району в повернення Україні миру.

Присутні стоячи аплодували головним героям кінофільму: учасникам бойових дій на Сході — екс-військовому комісару Горохівського райвійськкомату Михайлові Косу, заступнику військового комісара — начальнику мобілізаційного відділення райвійськкомату Денисові Шеліну, вчителю інформатики Олександрові Пачковському, викладачу Горохівської музичної школи Богданові Шкорубському, водію відділення забезпечення райвійськкомату Петрові Цикману, кавалеру ордена «За мужність» III ступеня, будівельнику Василеві Збудовському, егерю державного лісомислив-

Хвилина мовчання біля могил героїв.

ського господарства Юрію Мельничуку, медичній сестрі Волинського обласного протитуберкульозного диспансеру Оксані Гальчин, електромонтеру ТзОВ «Волинь-зернопродукт» Сергієві Сірому, кавалеру ордена «За мужність» III ступеня, вчителю інформатики Віталієві Казімірову, депутату райради Олексієві Тимчишину, лікареві-масажисту районної поліклініки Андрієві Здинюку, педагогу-організатору школи села Галичани Сергієві Андрееву, голові районної організації ветеранів України Михайлові Харківу, голові ГО «Спілка учасників АТО «Щит» Миколі Бернадському. Іх та всіх інших, хто захищав нас на Сході, ведуча презентації — провідний спеціаліст «Просвіти» Валентина Гриб — запросила на сцену.

Атовці високо поцінували можливість розповісти через фільм свої думки про війну в державі. За увічнення пам'яті про чоловіків та синів були сльози вдячності вдів Тетяни Сливки, Інни Ліщини, матерів Раїси Феоктистової, Оксани Ліщини, Марії Бидули. Ці жінки, які втратили найдорожчих їм людей, пригортали до серця букети, подаровані представниками «Газети Волинь».

Як і в Берестечку, від побаченого на екрані у Горохові жінки та чоловіки

не стримували емоцій. У пам'яті кожного закарбувалися слова вчителя-орденоносця Віталія Казімірова з Новосілок: «Війна — це дуже страшно». Було моторошно

«**Журналісти «Газети Волинь» подарували диски з фільмом воїнам АТО, вдовам, матерям загиблих, волонтерам, багатьом читачам і навіть Президенту України Петрові Порошенку.**

чути, що в демобілізованого Миколи Бернадського завжди наповнений військовий рюкзак із усім необхідним. Хотілося, аби ті, через кого почалося кровопролиття на Сході, почули дитячий докір у словах пісні:

*Я не хочу гратись у війну,
Я зломив нового автомата,
Я не хочу гратись у війну,
Я не хочу у дітей стріляти.
Я прошу: не грайтесь у війну,
Я не можу бачити могили,
Хто поверне усмішку ясну
Тій дитині, що її убили...*

її виконав у фільмі Богдан Бойко — шестикласник Горохівського НВК «ЗОШ I — III ступенів-гімназія». І від усього серця хотілося, щоб здійснилася мрія Андрія Здинюка «закінчити війну на Донбасі, вдягнути форму і по Сімферополь пройтися, сказати: «Сімферополь — наш!»

Але доки війна триває, звучать рефреном слова режисера фільму Олега Криштофа: «Було б краще, якби цього кіно, породженого війною, не було. Але в нашу хату прийшла біда, і це лише невеликий жест, яким ми можемо сказати «дякую» тим, хто став захищати Україну і хто втратив найрідніших людей». Йому та оператору Олександрові Пілюку, редактору Олександрові Згоранцю, водіям редакції «Волинь» Миколі Римару, Миколі Денисюку, Миколі Пашку, подружжю Євгенії і Михайла Харківих за вкладену в кожен кадр душу дякували всі, хто переглянув документальну стрічку.

Важким назвав фільм голова облдержадміністрації Олександр Савченко, підкресливши, що в ньому є частина-реквієм, і є елементи оптимізму. Головний консультант головного управління департаменту інформаційної політики Адміністрації Президента України Олександр Бухтатий наголосив, що стрічку має побачити вся держава, і запевнив, що сприятиме в цьому. Журналісти «Газети Волинь» подарували диски з фільмом воїнам АТО, вдовам, матерям загиблих, волонтерам, багатьом читачам і навіть Президенту України Петрові Порошенку.

А ще присутні в залі широко пораділи за свої земляків. Адже переможцем редакційної акції для передплатників «Газети Волинь» на II півріччя 2018 року став Микола Павлік із Бран, якому новесеньку мікрохвильову піч вручив Олександр Бухтатий. До слова, саме представник Адміністрації Президента, обираючи власника подарунка шляхом жеребкування, серед тисяч інших витягнув номерок, який відповідає листу переможця.

Незабутньо-прекрасною була мить, коли зала гучно аплодувала Михайлові Харківу, удостоєному звання переможця акції «Герой нашого часу». На війні Урагану (таке псевдо вчитель музики із позивним Баян отримав на передовій уже після першого успішного бою з російськими окупантами), а на рідній Горохівщині — надзвичайно доброму і людяному Михайлові Васильовичу, чия доля найбільше вразила читачів «Волині» і працівників газети, Олександр Згоранець вручив редакційний «Оскар» — «Крилатий плуг» — як «Людині 2016 року». ■

Погляд**Євгенія СОМОВА,**
редактор відділу соціального захисту «Газети Волинь»**Будемо «стукати» на сусіда?****В Україні запустили «гарячу лінію» для охочих поскаржитися на тих, хто незаконно отримує субсидії**

Моє дитинство, юність пройшли в колишньому Союзі. Тоді нас, дітей, у школі виховували на прикладі піонера Павлика Морозова, котрий здав органам батька-куркуля, який приховував від голодного пролетаріату хліб. Мовляв, будьте такими, як він — сміливими, непримиренними до всіх, хто заважає будувати комуністичне майбутнє. І я не розуміла, чому моя бабуся, котрій переповіла історію уральського хлопчини, обурювалася: «То ж яким гадом треба було бути, щоб донести на рідного батька!»

В українців стукацтво завжди засуджувалось. Але коли прийшли, як у нас говорили, совети, людей змушували доносити на «неблагонадійних». Не повідомиш, що хтось лає радянську владу, висловлює невдоволення колгоспним життям, — сам загримиш за ґрати. У Кримінальному кодексі навіть була стаття, яка передбачала покарання «за недоносительство». Страх змушував сигналізувати. Поступово стукацтво входило у звичку, менталітет. Уже в роки керівництва державою Леоніда Брежнєва українці доносили без будь-яких докорів совісті. Нерідко через заздрість. Сусід купив «Волгу», а я — ні. Скажу, що краде, бо ж звідки ці гроші? Привчала «стукати» і така грізна організація, як КДБ (Комітет державної безпеки). У кожному трудовому колективі були його інформатори.

Привчити українців доносити один на одного хоче нині Міністерство соціальної політики. На його сайті з'явилася інформація про запровадження телефонної «гарячої лінії» із зазначенням номера, куди варто повідомляти про факти шахрайства, корупції при отриманні державної соціальної допомоги. Тобто якщо знаєте, що сусід, який оформив субсидію, їздить на недавно купленому шикарному авто чи працює в «тіні», або ж відпочиває на дорогих курортах, — телефонуйте. Повідомляючи про запровадження «гарячої лінії», у міністерстві посилаються на європейську практику. Мовляв, стукацтво там працює і країни процвітають. І це правда. Колега-журналіст, який уже в пенсійному віці виїхав на постійне місце проживання до Німеччини, під час свого чергового приїзду до Луцька розповідав:

— Обідньої пори вирішив у дворі свого будинку замінити антифриз. Не встиг закінчити, як приїхала поліція. Сусід, із яким не раз пив пиво, зателефонував. Довелося заплатити штраф за забруднення довкілля.

Для німців донести на тих, хто порушує закон, — норма. Більше того, кожен громадянин вважає це своїм обов'язком. Але українці — не німці. У нас одні вважають ганебним доносити, соромляться це робити, а інші тим користуються. Не гребують залазити в державну кишеню, простягати руки за комунальною знижкою тощо.

І маю великий сумнів, що «гаряча лінія» для доносів буде ефективною. У великих містах, де часто не знають, як звати сусіда по під'їзду, де люди живуть замкнуто, вона точно не спрацює. А ось у селах, містечках, можливо, й «стукатимуть». ■

РЕКЛАМА

ТК «Наш край» смт Локачі запрошує на роботу касирів, барменів. Можлива оплата проживання. За довідками звертатись за номером 0337430112.

У всіх на вустах

«Президентські вибори мають відбутися 31 березня 2019 року. Крапка».

Не 60, а 30 днів

28 листопада з 9-ї ранку в Україні має бути введений військовий стан — такий указ видав Президент Петро Порошенко. Щоб підтримати це рішення, вчора на своє позачергове засідання збиралася Верховна Рада. Але дискусії затягнулися, тож на час здачі «Волині» до друку ми не знали, як саме проголосував парламент.

Проте пропонуємо вам роз'яснення журналістів провідного інтернет-видання «Українська правда» про те, що таке військовий стан, як він може вплинути на майбутні вибори, роботу ЗМІ та наші права

ЩО ТРАПИЛОСЬ 25 ЛИСТОПАДА В АЗОВСЬКОМУ МОРІ?

Вранці у неділю три українські військові кораблі прямували з Одеси до Маріуполя. Їхнього попередження про перетин Керченської протоки російські прикордонники начебто не отримали і розцінили це як перетин кордону. Кораблі ВМС РФ спробували заблокувати українців, один із її кораблів протаранили.

Російська Федерація закрила Керченську протоку для проходу

«Цей стан не передбачає негайної мобілізації, але буде проведена робота з резервом першої черги.»

будь-яких суден. У небо підняли вертольоти та штурмовики. Вечері стало відомо про затримання ФСБ трьох українських кораблів, що супроводжувалося вогнем. Поранені шестеро українців, двоє з них — у тяжкому стані.

Президент призначив екстрене засідання воєнного кабінету та РНБО. Головне питання, яке розглядалося на ньому, — можливість введення воєнного стану. За його підсумками, Порошенко запро-

понував Верховній Раді протягом двох днів ухвалити рішення про запровадження воєнного стану. Якщо депутати підтримають указ Президента, військовий стан триватиме 60 днів по всій території країни. Що ж означатиме перше в історії України введення воєнного стану на практиці?

ВОЄННИЙ ЧИ ВІЙСЬКОВИЙ?

Воєнний стан — це особливий правовий режим, що вводиться в Україні або в окремих її місцевостях у випадках збройної агресії, нападу на країну, а також якщо існує небезпека для незалежності та територіальної цілісності держави. Правовою основою введення такого стану є Конституція України, Закон України «Про правовий режим воєнного стану», а також указ Президента.

ХТО ЗАПРОВАДЖУЄ ВОЄННИЙ СТАН?

Таку пропозицію Президенту подає Рада національної безпеки України. Після цього він має її розглянути та видати указ про введення. У наступні два дні Верховна Рада повинна його розглянути і проголосувати за введення надзвичайного стану.

Спікер парламенту Андрій Парубій учора скликав позачергову сесію. Після цього указ має бути поширений у засобах масової ін-

формації. Також Україна повинна повідомити Генерального секретаря ООН про параметри введення воєнного стану на території країни.

НА ЯКІЙ ТЕРИТОРІЇ ВВОДИТЬСЯ ВОЄННИЙ СТАН?

Він може запроваджуватися по всій державі або в окремих регіонах. Це має бути чітко зазначено у Президентському указі. У законі не вказується тривалість воєнного стану — термін його дії має бути зазначено в указі Президента. РНБО рекомендувала Президенту оголосити ВС строком на 60 днів. (У своєму вчорашньому вечірньому виступі Петро Порошенко назвав термін — 30 днів, щоб не переносити дати виборів Президента України 31 березня 2019 року. — «Волинь»). Також Президентський указ визначає перелік прав і свобод громадян, що будуть обмежені під час цього стану.

ХТО В ЦЕЙ ЧАС КЕРУЄ ДЕРЖАВОЮ?

Згідно із законом, керівництво переходить до військового командування, яке разом із органами виконавчої влади, військовими адміністраціями та органами місцевого самоврядування мають запроваджувати та здійснювати заходи правового режиму.

Закінчення на с. 5

■ Точка зору

Подалі від Москви

Фото з архіву політсили «Батьківщина».

Юлія Тимошенко є лідером електоральних симпатій, що підтверджують останні результати спільного соціологічного дослідження трьох авторитетних компаній (KMIS, Центр Разумкова та Соціологічна група «Рейтинг»). Зростання підтримки Тимошенко та «Батьківщини», їхній двократний відрив від найближчих конкурентів зумовлені тим, що політична сила та її лідер мають чіткий план виводу України з кризи і розбудови її майбутнього

Денис КОЗАЧЕНКО

ТИМОШЕНКО МАЄ ВІДПОВІДІ НА ВИКЛИКИ ЧАСУ

Лідер «Батьківщини» майже вдвічі випереджає найближчих своїх конкурентів і є лідером громадської думки в усіх макрорегіонах країни, за винятком Донбасу. Її готові підтримати 21% тих, хто визначився з вибором та мають намір узяти участь у голосуванні. Понад те, за умови проведення другого туру Тимошенко перемагає будь-кого з претендентів на посаду глави держави.

Для майже половини (48%) опитаних головним чинником при виборі, за кого віддати свої голоси, є підтримка соціально-економічних ініціатив партії. Одним із найбільш важливих питань для українців сьогодні є підвищення ціни на газ. Юлія Тимошенко гостро відреагувала на рішення уряду підняти ціну на природний газ, яке санкціонував Президент Порошенко.

«Чому відбулося це підняття, а як наслідок — тарифів на тепло? Тому що найкращі родовища України вже розібрало корумповане оточення Порошенка. За ті 7 місяців, які залишилися до завершення їхньої влади, вони, видобуваючи газ із наших родовищ, хочуть вивести в офшори мільярди. За рахунок кожної української родини», — наголосила лідер «Батьківщини».

Партія «Батьківщина» та її лідер Юлія Тимошенко продовжують наполягати на скасування рішення уряду про підвищення ціни на газ, закликають народних

депутатів проголосувати за постанову про мораторій на підвищення цін, проект якої зареєстрований кілька місяців тому. Своєю чергою це дасть змогу повернутися до вартості газу станом на березень 2018-го.

«НАМ ПОТРІБЕН МИР, АЛЕ НЕ ЦІНОЮ КАПІТУЛЯЦІЇ»

Потужна народна підтримка лідера «Батьківщини» викликана багатьма факторами. Насамперед її чіткою позицією щодо російської агресії на Сході України. Тимошенко жорстко ставить питання протидії окупантам і повернення захоплених територій Донбасу і Криму. «Нам потрібен справжній мир. Це означає, що нам потрібне повне відновлення

ше за всю історію незалежної України «майже 70% громадян прагнуть входження в об'єднану Європу» і «вперше ми підійшли до рівня 50% щодо підтримки вступу до НАТО». Це свідчить, що український народ чітко бачить стратегію і мету: незалежність, мир, наша єдність і майбутнє — у західній європейській цивілізації.

І буквально вчора, відреагувавши на агресію Росії в Азовському морі, Юлія Тимошенко нагадала країнам-підписантам Будапештського меморандуму, що настав час виконувати обіцянки.

«У цих надзвичайних умовах, коли Росія здійснює відверту, неспровоковану агресію проти

«На такі заяви Юлії Тимошенко Кремль відреагував досить швидко — своїм указом Путін вніс лідера «Батьківщини» до списку ворогів.»

цілісності нашої території, нам потрібна повна демілітаризація окупованих територій, нам потрібно, щоб країна агресор — Російська Федерація — залишила нас у спокої, а два мільйони біженців, як їх зараз називають внутрішньо переміщеними особами, повернулися назад додому. Ми хочемо бачити справжній мир і справжнє відновлення нашої територіальної цілісності», — сказала Юлія Тимошенко під час виступу в рамках панелі «Майбутнє України очима українських політиків» на форумі «Ялтинської європейської стратегії» в Києві.

Голова партії «Батьківщина» також наголосила, що впер-

незалежної Української держави, ми маємо повне право вимагати від країн світу, від колективних світових органів безпеки конкретної, чіткої, дієвої допомоги включаючи військову. Зрозумійте, що Путін та Росія сьогодні загрожують не тільки Україні. Мова вже давно йде про безпеку Європи та всього світового порядку, що склався за результатами Другої світової війни», — наголосила лідер «Батьківщини».

На такі заяви Юлії Тимошенко Кремль відреагував досить швидко — своїм указом Путін вніс лідера «Батьківщини» до списку ворогів, на яких поширюється спеціальні санкції «через недружні дії щодо Росії та її громадян». ■

■ Прямая мова

Ростислав МАРТИНЮК, історик, в інтерв'ю журналу «Країна» назвав червоний стяг прапором Голодомору:

Ми пишаємося Берестом (1 травня 1945 року українець Олексій Берест разом із росіянином Михайлом Єгоровим та грузином Мелітіоном Кантарією установили над будинком Рейхстагу радянський прапор. — Ред.). У нього семеро братів і сестер з восьми померли від голоду в 1932 — 1933 роках. Він — жертва, яка не мала вибору. Хіба може бути героєм людина, яка його не має? Змушений був голодоморну ганчірку, котрою накрили трупи його рідних, заперти в Берліні на споруду. Це трагедія, про яку ще теж треба говорити.

Фото gazeta.us.

■ Закінчення. Початок на с. 4

ЩО ТАКЕ «ВІЙСЬКОВІ АДМІНІСТРАЦІЇ»?

Це тимчасові державні органи, які можуть бути утворені на територіях, де проголошено воєнний стан. Рішення про доцільність їхнього створення приймається Президентом України за поданням обласних державних адміністрацій або військового командування.

Адміністрації утворюються в одному чи декількох населених пунктах. Військову адміністрацію населеного пункту очолює начальник, який призначається та звільняється Президентом України за пропозицією Генерального штабу.

ЧИ ПОТРІБНО ЙТИ У ВІЙСЬКОМАТ?

Закон про мобілізацію говорить, що громадяни зобов'язані з'являтися за викликом до військових комісаріатів для постановки на військовий облік та ви-

ЩО ЗНАЧИТЬ «ТРУДОВА ПОВИННІСТЬ»?

Під час запровадження воєнного стану військове командування та інші органи влади отримують право оголосити трудову повинність та залучати громадян до суспільно-корисних робіт оборонного характеру, з ліквідації надзвичайних ситуацій техногенного, природного та воєнного характеру та їхніх наслідків. Тривалість виконання таких робіт, їхня оплата встановлюються відповідно до українського трудового законодавства.

КОМУ ГОТУВАТИСЯ ДО «КОНФІСКАЦІЇ МАЙНА»?

У разі необхідності, закон дозволяє примусово відчужувати майно, що перебуває у приватній або комунальній власності, вилучати майно державних підприємств, державних господарських об'єднань для потреб країни.

УСЕ ЦЕ ЯКОСЬ КОМПЕНСУЄТЬСЯ?

Якщо під час примусового відчуження майна не було попереднього повного відшкодування вартості, колишній власник або уповноважена ним особа має право вимагати у судовому порядку повернення такого майна. Також колишні власники можуть вимагати взамін надання іншого майна, якщо це можливо.

ЯК ПРАЦЮВАТИМУТЬ ЗМІ?

Так. Воєнний стан передбачає, що командування зможе контролювати підприємства зв'язку, телерадіоорганізації та видавництва з метою проведення роз'яснювальної роботи серед військових і цивільного населення. Крім того, існує ризик заборони роботи особистих та колективних радіостанцій, передачі інформації через комп'ютерні мережі. У разі порушення вимог режиму воєнного стану у громадян чи організацій можуть вилучити телерадіообладнання, відео- та аудіоапаратуру, комп'ютери або будь-які інші засоби зв'язку.

ЗА ЯКИХ УМОВ МОЖУТЬ СКАСУВАТИ ВОЄННИЙ СТАН?

Воєнний стан скасовується або після закінчення строку, на який його було введено, або окремим указом Президента про скасування воєнного стану.

ЧИ БУЛО ЩОСЬ ПОДІБНЕ В УКРАЇНІ РАНІШЕ?

За часи незалежності в нашій країні ще ніколи не вводили воєнного стану, тому спрогнозувати його наслідки доволі складно. ■

Військове командування отримує право оголосити трудову повинність.

значення призначення на воєнний час. Проте це не означає миттєвої мобілізації. Під час засідання РНБО Президент заявив, що «рішення (про введення воєнного стану) не передбачає негайної мобілізації; але буде проведена відповідна робота з резервом першої черги». Втім, навіть якщо військомати цілеспрямовано не шукатимуть військовозобов'язаних, громадянам, які перебувають на обліку, змінювати місце проживання буде досить проблематично. Без дозволу військового комісара це заборонено.

ЧИ ОБМЕЖУЮТЬСЯ ЯКІСЬ ПРАВА?

Так. Умови воєнного стану передбачають повну заборону проведення страйків, масових зібрань. Тобто неможливими стануть, наприклад, акції «євробляжерів», протести проти підвищення ціни на газ. Військове командування під час воєнного стану має право запроваджувати комендантську годину, встановлювати особливий режим в'їзду і виїзду в населені пункти, обмежувати свободу пересування громадян, а також рух транспортних засобів.

Нова військова влада отримує право перевіряти документи, а в разі потреби проводити огляд речей, транспорту, багажу та вантажів, службових приміщень і житла громадян.

Запровадження також право на заборону діяльності політичних партій та громадських організацій, якщо вони несуть ризик для суверенітету та національної без-

ВАЗА... ЗІ СТАРОГО РУШНИКА

Візьміть уживаний невеликий махровий рушник (втім, може підійти й шматок грубої тканини — треба експериментувати). Занурте його і добре просочіть ріденьким міцним цементним розчином. Тоді поставте догори дном якусь високу вузьку посудину трапецієвидної форми в перерізі. Можна високу паперову склянку — її потім легше витягнути

На цю річ повісьте просякнуту цементом тканину (краї не повинні діставати стола). Дайте висохнути і знімайте. Маєте незвичну вазу у модерному стилі. Звісно, виріб треба ще розмалювати (найкраще це зробити балончиком).

У таку вазу можна висадити рослини.

У таку оригінальну річ можна і рослини висадити (за умови, що ви таки добре просочили тканину і вона не пропускає воду).

РЕКЛАМА
ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ
НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Нової Зеландії)
ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка», «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»
12-80 К.С.
5-15 К.С.
Гарантия запасних частин, нависне обладнання, доставка.
Доступні ціни Великий вибір
КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДНИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДШКОДУВАННЯ ВІДСОТКІВ
М. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (р-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (0999) 252-10-66
www.agrotehnika.info

Господарські секрети

Додаток «Газети Волинь» № 20 (49)

Домашня ферма

Володимир Бурчак за роботою у власному господарстві.

Бичок у Масловоці, напевно, найкрупніший з тих, яких тримають одноосібники на Волині.

ГОДІВЕЛЬНИК НАЙБІЛЬШИХ БИКІВ

Володимир Бурчак із села Масловець, що на Любомльщині, уже понад десять років відгодовує худобу на продаж

Сергій НАУМУК

Не часто нині на обійстях селяни утримують худобу для відгодівлі. Адже це не така вже й вигідна справа попри всі обіцяні дотації. Як повідомила голова Асоціації тваринників України Ірина Паламар, на допомогу одноосібникам за утримання молодняка ВРХ, який народився у

селянських господарствах, по Україні використано лише 144 мільйони гривень або 20 відсотків від передбачених коштів. Господарі не зацікавлені збирати купу документів задля того, щоб отримати 1500 гривень за одну голову ВРХ.

Проте ще трапляються на Волині любителі (інакше їх і не назвеш) ху-

доби. Одним із тих селян, який любить плекати бичків, є наш давній знайомий Володимир Бурчак із Любомльщини. Він віддавна займається відгодовівлю худоби. Причому іноді спеціально для цього купує молодняк. Деколи одночасно мав і по п'ять «хвостів».

Цього року пан Володимир знову

тримає двох бичків. Менший мирно мукає поруч із вівцями романівської породи. А от більший — хоч-не-хоч змусить себе поважати. Випущений на подвір'я, він одразу рушає почухатися до улюбленого дерева, яке геть обчухране від кори. Господаря з вилами тварина остерігається, а от на нас

«Тримаю бичків, бо маю достатньо сінокоосу і треба чимось заробляти. Інакше в селі немає чим зайнятися, хіба йти в гондєли, — каже господар.»

тільки чмихнула — і ми вже від гріха подалі сховалися у лях.

Зрозуміло, що аби викормити бугая вагою близько 800 кілограмів, треба докласти зусиль. Тільки одного сіна потрібно заготовити чимало. А ще ж подбати про буряки, картоплю та зерно. Інакше доброї ваги бичка не дочекаєшся. Пан Володимир резонно зауважив, що закупівельні ціни на живу худобу (37 гривень за кілограм) низькі і тому це заняття непривабливе для селян. Хоча в умовах Волинського Полісся могло б бути вагомому галузю.

— Тримаю бичків, бо маю достатньо сінокоосу і треба чимось заробляти. Інакше в селі немає чим зайнятися, хіба йти в гондєли, — каже господар. — Я цього року купив меншого бичка, але за рік годівлі ті гроші навіть не вернуться. Звернувся з приводу дотації — за меншого обіцяли виплатити. А більший вже старший, йому понад 12 місяців, і під дотацію не підпадає. Хоча, мені здається, що держава мала б стимулювати таку працю й надалі, бо за рік худобину не вигодуєш. От вже після року вона добре росте, тільки давай корми. А сьогодні більшість тримає молочне теля до семи тижнів. За той час як-не-як 90 кілограмів нагуляє і господар запростовізьме за нього 5,4 тисячі гривень.

Загалом треба визнати, що такі дрібні одноосібники на кшталт Володимира Бурчака є вельми важливою ланкою сільського господарства. Вони не просто вирощують картоплю чи жито та худобу. Вони становлять саму основу волинського і, ширше, українського села. Бо без селян, які вкорінені у землю і заробляють на ній нелегкою працею, село просто зникне: молодь їде на заробітки в міста чи за кордон, а старі потроху вмирають. ■

На часі

На зиму на виноградному куці залишайте не більше 40 бруньок

Поради дає Микола Чумак (на фото) із Високих Цевеличів Локачинського району

Пізно восени виноград знімаю і обрізаю. Залишаю лише чотири найкращих лози — по дві на кожен бік шпалери. Для хорошого плоношення і щоб ягоди були великі залишаю на куці до 40 бруньок. Не більше. Кроплю розчином залізного купоросу (500 г на 10 л води), аби убезпечити від хвороб.

Тоді металевими скобами притискаю до землі і накриваю поліетиленовою плівкою з мішків біг-бегів. З боків присипаю її землею. Виходить своєрідний тунель. Вода стікає донизу і лоза залишається сухою. Бо виноград боїться не стільки морозу (рослина витримує до мінус 20 градусів), як льодового обмерзання. Коли лоза мокра і вдарить мороз, то бруньки лопають і вже не цвістять.

Уся робота забирає небагато часу — на один куц витрачаю близько 15 хвилин. Зате тоді вони гарантовано збережуться. Коли виноград прикопували землею у траншеї. Але в такому випадку якщо вчасно не відкрити, то лоза пріє. А в «тунелі» весняне сонечко рослині не шкодить. Навпаки, як тільки пригріло, бруньки просинаються і дають прирости по 15 см. Відтак скоріше настає плоношення.

«Уся робота забирає небагато часу — на один куц витрачаю близько 15 хвилин.»

У досвідченого виноградаря виростають ось такі солодкі грона.

Читач радить

Три сидерати — під одну культуру

Волинський городник ділиться досвідом у вирощуванні болгарського перцю

Євгеній МИХАЛЬЧУК

Скажу відверто, що займаюся цим уже більше 20 літ, але не щоразу маю такий врожай, як цьогоріч (плоди заважили 330 — 360 грамів, а чемпіон потягнув на 410). Тим паче, що цього літа погодні умови для теплолюбивих культур були не зовсім сприятливими.

Загальновідомо, що кожна рослина потребує поживи, тобто органічних або мінеральних добрив. І якщо з першими труднощів не виникає (аби були гроші), то з другими ситуація дещо складніша. Сільські жителі, як правило, утримують худобу та птицю, а тому проблем з гноєм не мають. І хоча органіку пропонують на продаж, але на невелику ділянку її потрібно небагато, тому таку малу кількість продавці не хочуть везти.

Певною мірою поліпшити структуру ґрунту допоможе застосування багатопільної сівозміни. Але її можуть дозволити собі великі фермерські господарства. На малих клатках зробити це складно, бо для таких культур, як перець, томати чи огірки, повернення на попереднє місце садіння бажане через 5–6 років. А де набратися землі?

У такому випадку на допомогу приходять сидерати. Вони не лише поліпшують структуру ґрунту, відновлюють його родючість, а й забагачують потрібними рослинами елементами. Завдяки цьому їх можна садити на попереднє місце. Важливо, аби був добрий попередник. Так, для перецю та томатів такими є огірки, гарбузи, кавуни, кабачки. Ті в свою чергу гарно родять після цибулі і часнику. Звісно, після ранніх салатів, капусти, зимового часнику можна повторно посіяти перець, крес-салат, шпинат чи дайкон.

А можна і сидерати, які да-

Цьогорічний плід-чемпіон заважив 410 грамів.

дуть зелене добриво. Для цього використовують олійну редьку, гірчицю, жито або пшеницю, які здатні витримувати примороз-

«Кожна рослина потребує поживи, тобто органічних або мінеральних добрив.»

Зазвичай, у своїй практиці я сіваю під зиму олійну редьку, а потім жито чи пшеницю. Сприятливі умови цієї осені дали можливість посадити редьку, гірчицю, після якої я планую посіяти жито. Можливо, після нього, уже десь в середині квітня, буде ще один сидерат перед висадкою помідорів та перецю. Що з цього вийде, поділюся з городниками в «Господарських секретах».

с. Великий Омеляник Луцького району. ■

Сторінку підготував Сергій НАУМУК.

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ

ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

ТЕПЛО-ПОРТ
М. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

Цифри Факти

Волинь

● **Пластичний хірург із Волині Ростислав Валіхновський зі своєю командою відновив носа учаснику АТО Вадимові Бевзі.** Боець отримав вогнепальне поранення обличчя, в результаті якого були майже втрачені носова перегородка і структури зовнішнього носа. Команда Valikhnovski Surgery Institute виконала серію реконструктивно-відновних втручань на обличчі, зокрема установку силіконового імпланта носа. Зараз Вадим почуває себе добре, процес загоєння проходить нормально.

● **Народна депутатка України Ірина Констанкевич обвінчалася зі своїм чоловіком, адвокатом Миколою Сорокопудом після трьох десятиліть шлюбу.** «Отак 31 рік спільного щасливого життя попомітно промайнув. Повінчатися непомітно бога! Бажаю всім знайти свої половинки, жити в любові, повазі й народжувати гарних та розумних дітей», – підписала депутатка світлина з тайнства у «Фейсбуці».

● **У полі поблизу села Радомишль Луцького району виявили сміттєзвалище упаковок з-під хімікатів.** Припускають, що забруднює природу місцева агрофірма, яка спеціалізується на вирощуванні зернових, бобових і насіння олійних культур.

● **Близько 600 тис. грн винесли невідомі з головного відділення «Нової пошти» в Нововолинську.** У ніч на п'ятницю зломисники потрапили в приміщення, розбивши вікно, та обчистили сейф. Служба охорони прибула на місце події після того, як злочинці втекли.

● **З Ковеля до Харкова волиняни зможуть їздити без пересадок.** Із 10 грудня №141К сполучення Львів—Сарни—Київ продовжать до Бахмута (колишнього Артемівська) Донецької області. Як і попередній, він курсуватиме через Волинь, але дещо зміниться його графік руху. В усі населені пункти – Іваничі, Володимир-Волинський, Турійськ, Ковель, Маневичі і Чарторийськ – потяг прибуватиме раніше на дві години. ■

Резонанс

Фото galas.te.ua.

Одні протестують, інші змушені простоювати в черзі.

Ті, хто палив шини на кордоні з Польщею, будуть покарані?

Поліція Волині розпочала кримінальні провадження за фактами блокування транспортних комунікацій та групового порушення громадського порядку на пункті пропуску «Ягодин»

Марина ЛУГОВА

Як відомо, 25 листопада набрали чинності нові законодавчі норми щодо легалізації ввезених із порушенням митного та податкового законодавств автомобілів із європейською реєстрацією. Окрім часткового врегулювання питання так званих євроблях, нові правила торкнулись і власників авто «пересічників» — мешканців прикордонних регіонів, які законно перетинали державний кордон на нетривалий період. У зв'язку з нечіткими новими митними процедурами на державному кордоні, зокрема у напрямку пунктів пропуску «Ягодин», «Усти-

луг» утворилися чималі черги. Протестувальники блокували рух, а також палили шини. Учора, за повідомленням сек-

«Через протестувальників на державному кордоні утворилися чималі черги.»

тора комунікації поліції Волині, правоохоронці розпочали кримінальні провадження.

Слідчі відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками злочинів, згідно

із ч. 1 ст. 279 (блокування транспортних комунікацій) та ст. 293 (групове порушення громадського порядку) Кримінального кодексу України. Санкції цих статей, зокрема, передбачають покарання у вигляді штрафу, виправних робіт, арешту і позбавлення волі.

Поліція закликає водіїв нерозмитнених транспортних засобів проводити акції протесту в рамках правового поля, не порушуючи прав інших громадян, зокрема на вільне пересування. За ініціативи МВС створено робочу групу для врегулювання законодавчих норм та розблокування руху на пунктах пропуску. ■

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ЗЕМЛЯКУ-ГЕРОЮ

На Сході України загинув лучанин **Віктор Лахай**, який служив у 14-й окремії механізованій бригаді

Богдана КАТЕРИНЧУК

Народився боець у селі Велика Глуша Любешівського району. Закінчив Луцьку школу №9. Згодом навчався у Вищому професійному училищі №6 обласного центру. Строкову військову службу проходив з 1996-го по 1998 рік. Отримав звання молодшого сержанта. 41-річний Віктор Лахай був поранений та помер у результаті обстрілу взводного опорного пункту вночі 26 листопада в селі Катеринівка Попаснянського району Луганської області.

«Луцька міська рада та виконавчий комітет глибоко сумують та висловлюють найщиріші співчуття родині та близьким загиблого. Це непоправна втрата для усієї громади нашого міста», — повідомляє офіційний сайт міста Луцька. ■

ДВОМ УКОРТИВ ЖИТТЯ І НА СЕБЕ НАКЛАВ РУКИ

Учора до Ковельського відділу поліції надійшло повідомлення про умисне вбивство

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Поліцейські з'ясували, що в будинку на вулиці Володимирській у місті залізничників 46-літній місцевий житель під час конфлікту застрелив із зареєстрованої мисливської зброї двох чоловіків — 51 та 25 років (зять і його батька. — Ред.), після чого наклав на себе руки. Ще одного, 43-літнього потерпілого із вогнепальним пораненням доставили у лікарню.

На місці злочину працює поліція. Правоохоронці з'ясовують усі обставини інциденту. Вирішується питання щодо внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань за п. 1 ч. 2 ст. 115 Кримінального кодексу України. Йдеться про умисне вбивство двох або більше осіб. ■

Цифри Факти

Рівне

● **Орися Примак, яка виховує 16 дітей, стала найкращою водійкою Рівненщини.** Жінка має 9 років водійського стажу. У її родині — 8 автівок, зокрема 4 машини в дітей. Сім'я дотримується правила: з 18 літ дитина обов'язково має отримати водійське посвідчення та керувати транспортним засобом. Переможницю з Новоукраїнки Рівненського району нагородили грамотою, статуеткою та наліпкою з ім'ям, яку наклеїли на лобове скло «автобуса-привида», що їздить Україною, щоб привернути увагу безвідповідальних водіїв до небезпеки порушень правил дорожнього руху.

● **У селі Мала Любаша Костопільського району в дитячому садку «Вишиванка» діти вчать плавати.** Власний повноцінний басейн відвідує 50 дітей. Малюки займаються з тренером, яка вчить їх триматися

на воді, використовуючи для цього найрізноманітніший інвентар: м'ячі, круги, дощечки тощо. Хоч басейн і невеличкий за розмірами, для дітей він є великою розрадою. Бо ж не те, що село, не кожне місто на Рівненщині може похвалитися власним басейном.

● **16-річний дубенчанин обстріляв будинок сусідів.** Родина саме вечеряла в кімнаті. Куля пройшла через скло металопластикового вікна, диван, на якому сиділи господар із матір'ю, та застрягла у стіні. На щастя, ніхто не постраждав. Невідомий стріляв із мисливської рушниці калібром 7,62 мм. Правоохоронці перевірили всіх власників зброї, котрі мешкають неподалік, і «вирахували» хлопця. Він узяв із сейфа зброю, яка належить батькові, і випадково вистріляв.

● **Від голоду та виснаження у Гощі на лузі загинула корова у власника декількох голів, який не доглядає за своєю худобою.** Місцеві мешканці кажуть: тварини пасуться біля річки до глибокої осені, поки не вдарять морози. Представники влади навіть зверталися з цього приводу в поліцію, утім поки що ситуація не змінилася, а це означає, що можуть загинути й інші корови. ■

■ Редакційний щоденник

ТОМОС: протидія Москви і «допомога» доморощених дурнів

Чим переймався і з чого дивувався останнім часом доцент кафедри соціальних комунікацій СНУ ім. Лесі Українки Сергій ХОМІНСЬКИЙ

...ЩО «ВПС ГУЦУЛЬЩИНИ»
ВАРТІ «П'ЯНИЧОК
З НЕЧЕСАНИМИ БОРОДАМИ»

О пів на першу ночі 10 листопада буквально в останній момент перед відправленням встигаю заскочити на автостанції у Луцьку в автобус «Ново-волинськ–Київ». Займаючи місце відразу за водієм, краєм ока помічаю старшу жінку, яка сидить за мною. Трохи відхекавшись, починаю дрімати — адже їхати мені аж до самісінького Житомира.

За якийсь час сусідка ззаду легенько торкає мене за плече:

— Вибачте, ви не підкажете, який це город?

— Певно, то Рівне, — намагаючись швиденько очуняти від сну, відповідаю їй.

— А до Житомира ще далеко?

— Вважайте, ще двічі по стільки, як з Луцька до Рівного, — десь о п'ятій маємо бути там. Я, до речі, теж до Житомира їду.

— То, може, ви мені й підкажете, де там шукати собор Анастасії?

— Мабуть, ви не собор маєте на увазі, а Свято-Анастасіївський монастир?

— Так-так, монастир!

Обіцяю жінці показати дорогу й по-троху між нами попри другу годину ночі зав'язується розмова.

Їй уже 82, народилася й виросла в селі, але рівно 50 років — з 1968-го — живе у Володимирі. Розповідає, що колись уже була в цьому монастирі. І так їй там сподобалося, що попри вік і «залізний протез» у нозі постановила відвідати цю святиню ще раз.

До речі, цей православний жіночий монастир (який належить УПЦ, що перебуває у підпорядкуванні Московської патріархії) справді неабияк вражає навіть і не надто богомільних людей. Насамперед затишком та облаштованістю території. В теплу пору року там усе буквально потопає у квітах!

Далі ми говоримо з попутницею про погоду — зокрема, порівнюємо «колишню» з «теперішньою». Жінка (традиційно для літніх людей) з ностальгією згадує часи молодості. Аж раптом каже:

— Нам усім треба нашу віру православну берегти! Ще царіца Александра в своєму акафисті про це писала...

Я, відверто кажучи, дещо заскочений. Ні, Боже збав, у протестанта, а тим більше в якогось мусульманина чи кришнаїта «перехрещуватися» за жодних умов не збираюся. Заскочений саме посиленням на дружину російського імператора

Любов до Бога — це насамперед любов до ближнього.

Миколи II. Бо, зізнаюся, взагалі якось неоднозначно ставлюся до прославлення в лику святих політичних діячів не такого вже й далекого минулого (думаю, всі в курсі: розстріляних більшовиками Миколи II, його дружину Олександру Федорівну, доньок Ольгу, Тетяну, Марію, Анастасію та сина Олексія РПЦ канонізувала 2000 року, відтоді їхні ікони з'явилися чи не в кожному підпорядкованому Москві храмі, зокрема й в Україні). Як на мене, за такою логікою згодом і Віктора Ющенка із сім'єю можна було б канонізувати. Він теж віруючий чоловік, теж багатодіт-

« — Нечистий попутив! — вигукує жінка на мою адресу, але згодом таки замовкає.

ний, пережив лютий замах на своє життя... Але жінці з древнього Володимира відповідаю швидко й коротко:

— Ваша правда — треба держатися дідівської віри!

Проте вона завертає ще крутіше:

— Бо ми ж один триєдиний народ — великороси, малороси і білороси...

— Ну, про єдиний народ то ви вже трохи «загнули». Хай там ті «великороси» з «білоросами» як собі хочуть, а ми — народ окремих і називаємося українцями.

— Ні-ні! Ми всі один народ! Навіть Лукашенко по телевізору це казав. Я сама чула!

— А чому ж ті «великороси» війною на нас посунули?!

— Хто?! Якою війною?! Та тож гуцули першими Київ бомбити почали!!!

На цьому моменті я остаточно усвідомлюю: навіть якби «Військово-повітряні сили Гуцульщини» справді існували, то і з їхньою допомогою мені не дати ради аргументам, в основі яких лежать посилення на «царіцу Александру» та «Аляксандра Ригоравіча». Тому ставлю крапку в розмові:

— Знаєте, у мене щодо цього зовсім інша думка. Але перетворювати нашу

бесіду на сварку не варто. Краще помічимо-подрімаємо до самісінького Житомира.

— Нечистий попутив! — вигукує жінка на мою адресу, але згодом таки замовкає.

У нинішній релігійно напруженій, томосоочувальній ситуації цей випадок як знахідка: зненавидіти УПЦ/РПЦ — з їхнім «царембожніцтвом», змішуванням Бога з політикою, хитрооким патріархом Кирилом (історія з його дорогезним годинником-«невидимкою» чого варта!), а також мітрополитом Київським і всієї України Онуфрієм, який демонстративно сидить, коли вшановують загиблих за ту ж таки прописану в їхній назві Україну, — справді стає ще трішечки легше! Бо то ж треба до всього іншого ще й намагатися вкладати людям у голову — як отій простій 82-річній волинянці — вже таку відверту фігню!

Але хоч убийте — не могу! Проте дехто вже й зненавидів — та ще і як! Так, навіть серед моїх «фейсбучних» друзів є такі (а серед тих «таких» трапляються й люди з докторськими науковими ступенями та професорськими званнями!), хто регулярно публікує дописи про отих «клятих московських попів». Мовляв, ті попи «завжди п'яні», «з нерозчесаними бородами», «жадібні», «мстиві» і ще бозна-які дурні. Одним словом, «кадило в чемадан — вакзал — Рассея»!

Як на мене, це ще більша фігня, ніж оті сентенції про «єдиний народ» та «ескадрильї гуцульських бомбардувальників». Особисто й доволі добре знаю багатьох наших «московських попів», зокрема й на Волині. Чогось завжди тверезі, з акуратними бородами, до грошей надто не ласі — навіть (прости мене, Господи!) «пузяки» у декого значно менші, ніж у їхніх «колег» з Київського патріархату чи УАПЦ! І підозрюю, що не тільки я ніколи не чув від них ніякої промосковської пропаганди...

Звісно, постає питання: як і чому вони — цілком адекватні українські священники — опинилися в тій церкві?! Поряд із багатьма абсолютно одіозними явищами та конкретними людьми, які

їх творять?! Скажу чесно: я не знаю. Ймовірно, боялися тієї «неканоничності» непідконтрольних Москві церков. Але нещодавно Вселенська Патріархія постановила вважати УПЦ КП та УАПЦ таки канонічними. Тепер вони готуються об'єднатися (щоправда, аби лиш при цьому ще більше не розсварилися!) і декларують готовність прийняти у свій гурт усіх охочих з УПЦ МП.

З огляду на останні події стає зрозуміло: масового «переходу» архієреїв УПЦ МП (таких собі церковних «генералів») в об'єднану церкву не буде. Тобто конкретному ієрею-священнику (за церковною ієрархією — звичайнісінькому «офіцеру») треба буде зробити справжнісінький подвиг, аби зважитися на такий крок і реалізувати його. Чи буде їх — готових на цей «подвиг» — багато, якщо на священство УПЦ огульно і в багатьох випадках абсолютно безпідставно вішається ярлик «московських попів»? Чи повірять ті «попи», що вже у новій об'єднаній українській православній церкві їх не вважатимуть за таких собі «малоросів»?!

...ЯК УКРАЇНСЬКІ ПЛАТНИКИ
ПОДАТКІВ ЗАПЛАТИЛИ
ЗА «ГРОЙСМАН-ІНФО»

Повертаючись з роботи додому, трагічно зазираю в поштову скриньку. І знаходжу там газету, якої ми не передплатували! Називається вона «Урядові новини». На першій сторінці — світлина, де Володимир Гройсман на зустрічі з членами трудового колективу котрогось із українських підприємств. Це фото ілюструє чималеньке інтерв'ю (займаючи усю першу сторінку, воно ще й продовжується на другій) з чинним прем'єр-міністром України. Заголовок звучить так: «Володимир Гройсман: «Новий бюджет буде бюджетом розбудови України».

У вихідних даних видання на останній сторінці зазначено, що замовником є Кабінет Міністрів України, а підготовку до друку здійснило Державне підприємство «Редакція газети «Урядовий кур'єр». Найбільше ж мене вражає тираж газети — 2 000 000 екземплярів! Таких розмахів, певно, не було навіть в українській радянської журналістики. Нині ж — коли друкована преса у нашій державі заледве виживає — двомільйонний тираж газети взагалі видається чимось інопланетним.

І це ж кожен із цих примірників треба було надрукувати, а потім доставити до поштової скриньки українців. Підозрюю, що мільйонів на сім-вісім це потягнуло! Сказати, що ці гроші доцільніше було б спрямувати на підтримку незалежної преси, я права таки не маю. Бо, можливо, інші читачі «Урядових новин» мають і відмінні від моєї думки. Але за себе сказати таки могу!

Шановний Володимире Борисовичу! Коли замовлятимете наступний випуск тих «Урядових новин», просить надрукувати не 2 000 000 екземплярів, а 1 999 999 — на мене розраховувати не треба. А кілька гривень, зекономлених на друці й доставці того одного «мого» екземпляра прошу перерахувати редакції «Волині». Повірте, користі для наших людей буде більше! А ще краще — взагалі не видавати тих «Урядових новин» бюджетним коштом. Якщо ж таки дуже кортить, замовте з власної кишені і не соромтеся дати видання справді влучну і яскраву назву — «Гройсман-інфо». ■

Цей
День
в історії

листопада

26

Святого стратили сімома ударами меча

26 листопада 1702 року на площі Ринок у Луцьку за звинуваченням у зраді Данилу Братковському відрубали голову

Тарас СТЕПАНЮК

Типовий український шляхтич за життя був відомий не лише благодіями вчинками, бо захоплював чуже майно, судився із сусідами та навіть із своєю дочкою, надживав силою у стосунках із селянами, захопив уніанську церкву, вимагаючи від настоятеля перейти у православ'я. Разом із батьком серйозно конфліктував з іншими луцькими братчиками.

Одночасно Братковський активно захищав інтереси православних перед королівською владою. Разом з іншими шляхтичами він підписав заяву, де автори пообіцяли не вдаватися до жодних угод, які зашкодили б православної церкві.

Якийсь час Братковський перебував у Львові, де переховувався від переслідувачів за релігійні погляди, і одружився вдруге. Іншим разом, на думку його опонентки в суді, виїхав до міста Лева, аби не забирати 5 тисяч злотих застави і не повертати село Надчиці (нині Млинівського району Рівненської області). У 1697 році у Кракові вийшов томик Братковського «Світ розглянутий по частинах», увесь тираж якого він заповів дружині.

У 1701-му Данило Братковський їздив до гетьмана Мазепи, якого знав по королівському двору, де обидва разом служили. Окрім іншого, волинянин просив гетьмана фінансово підтримати видання книжки про чудеса ікони Богородиці Пулганівської. На зворотній дорозі його заарештували в Олиці, але через якийсь час відпустили.

Того ж року пан Данило записав

Таким побачив Братковського сучасний художник Артур Орлюнов.

«**27 червня 2013 року Помісний Собор УПЦ КП канонізував Братковського і причислив його до святих Волинського краю в лику стратотерпець.**»

синам своє село Свищів (нині Млинівського району) і подався до козацького полковника Палія, з яким, за даними деяких дослідників, нібито разом навчався в Києво-Могилянській академії. Літературний хист став йому у пригоді для написання відозв до селян. Під час ввозу їх на Волинь Братковського, переодягненого в селянський вбрання, зловили.

Волинська шляхта дала дозвіл су-

дити затриманого військовим судом, який засудив його на тортури та страту. Підсудний витримав лише розтягування на дибі, нікого при цьому не видавши. Але стало зрозуміло, що випробування вогнем не пройде, а значить, не буде страчений. Тому наступного дня, 26 листопада, Братковського повели на площу Ринок. Дружину та дітей не пустили навіть попрощатися з ним. Сімома ударами меча кат відтяв засудженому руки, ноги, голову та перерубав тулуб. Одним із розпоряджень у заповіті, що був складений зарання, Данило наказав «синам і дочкам триматися цієї віри, за яку я вмираю, якщо хочуть мати благословення Боже».

27 червня 2013 року Помісний Собор УПЦ КП канонізував Братковського і причислив його до святих Волинського краю в лику стратотерпець. ■

■ **Пряма мова**

Ярослав ГРИЦАК,
історик, про те, який вибір мають зробити українці у 2019-му:

Останні 15 років вибираємо між Ющенком, Януковичем, Порошенком і Тимошенко. Всі вони почали кар'єру за часів Кучми, і це наклало відбиток на їхнє мислення. Між ними доведеться обирати й наступного року. Наше суперзавдання: зробити так, щоб ці вибори стали для них останніми. І щоб 2024-го до влади прийшов представник нового покоління. Ідуть голосувати з думкою, що кандидати не чорно-білі, а сірі. Обираємо перехідного президента. Того, хто втримає країну на плаву, доки з'явиться шанс для змін.

РЕКЛАМА

МЕТАЛІВІ ШТАХЕТИ

від виробника завширшки
10, 11, 13 см
28 кольорів + золотий дуб.
Водостічні системи
оцинковані та кольорові.
Панельні огорожі.
Тел.: 0506446840,
0674933889.

Вітаємо!

Сьогодні ювілейний день народження відзначає гарна, щира, добра жінка, дбайлива господиня, турботлива й любляча мама, сестра і братиха

**Ольга Миколаївна
ГОДЛЕВСЬКА.**

Матусю, сердечно вітаю з днем, що з'явилось на світ. Я вам сьогодні бажаю прожити у щасті 100 літ.

Спасибі, матусю, за ласку,
Турботи щоденні ваші.
Спасибі за місячну казку,
За колискові пісні.

Вклонюсь я низенько сьогодні
І прощу прощення у вас
За довгі ночі безсонні,
За те, що тривожив не раз.

Будьте ви довго в здоров'ї,
Допоки ви є, я — дитя.
Рідна, єдина на світі,
Матусю моя дорога.

**З любов'ю
син Микола.**

Материнського щастя
й міцного здоров'я бажають
брат Микола, братиха Оксана.

День народження святкує сьогодні чарівна жінка, дбайлива господиня, чуйна та доброзичлива людина, мудра порадиця, любя сестричка, найкраща тітонька

**Галина Павлівна
КОВАЛЬЧУК,**

жителька села Угриничі Любешівського району.

У цей прекрасний час прийміть найщиріші вітання від нас. Хай вас зігріває людська теплота за все, що зробили за довгі літа! Хай тримає міцно на землі коріння нашої поваги і любові, щоб вас минали сили злі, щоб світ усміхався в обнови! А ще бажаєм добре жити, щоб внуки виростили у вас, щоб мали ви кого любити і щоб любили міцно вас.

Хай щедро доля зачарує світ
Здоров'ям, щастям, миром

і натхненням,

Щоб прожили ви сотню літ
Під Божим і людським благословенням.

**З повагою та любов'ю
сестра Людмила, племінник Іван.**

Завтра святкуватиме ювілейний день народження гарна жінка, педагог Піддубцівської загальноосвітньої школи, класний керівник

**Інна Василівна
СМАЛЮК.**

З днем народження, мила вчителько! Бажаємо вам натхнення та щастя, любові та гармонії, добробуту та вдачі. Нехай учні поважають вас і радують своїми досягненнями, а рідні дарують душевне тепло та свою любов. Будьте здорові, неперевершені своєю красою та талантами.

**З повагою
ваші учні.**

Вітання з фотографією — 250 грн + 25, якщо ви бажаєте розмістити на нашому сайті
www.volyn.com.ua в рубриці «Многая літа!», без фотографії — 200 + 20 (за сайт), від колективів та фірм — 350 грн + 35 (за сайт) з фотографією, 300 + 30 (за сайт) — без фотографії.

Знай наших!

Фото Мирослави ЦЮП'ЯХ.

Кондитерські вироби пані Ірини — справжні витвори мистецтва.

Хочете щось незвичайне? Тоді вам до майстрині Ірини Данилюк!

Жителька села Кропивники Шацького району випікає солодкі шедеври – торти, короваї і медові пряники, які стають окрасою сімейних свят, весіль і корпоративів. Сусіди, родичі, друзі, знайомі, які хоч раз скуштували кондитерські вироби цієї майстрині, замовляють їх у неї знову і знову. Вони смачні, вміло оздоблені, а головне – випечені з душею. Такими їх робить любов пані Ірини до кулінарного мистецтва і задоволення, що її солодощі дарують людям радість

проявляється сповна, — каже майстриня.

Схожа ситуація і з короваями. Колосочки, квіточки, листочки, виноград, стрічки — всі ці маленькі деталі, поєднуючись, у процесі створюють на виробі досконалі візерунки і об'ємні картини. Одним із шедеврів пані Ірини — триярусним розкішно прикрашеним короваєм — мали змогу милуватися цього року учасники

«Родина схвалює захоплення мами, тим більше, що всі доньки працюють у кулінарії.»

і гості традиційного на Волині фестивалю «Український коровай-сузір'я».

А нещодавно у список кондитерських виробів нашої землячки ввійшли медові пряники.

— Не чула, щоб у Шацькому районі хтось їх випікав.

Медові пряники можуть зберігатися кілька місяців.

А мене це дуже зацікавило. Ще наші предки готували такі смаколики на зимові свята, а можна було їх з'їсти аж наступного Нового року. Це й іграшка, й подарунок, і соло-

доші, — розповідає жінка.

Перші свої пряники представила майстриня декілька років тому в день святого Миколая. Солодкі подарунки від Ірини Данилюк отримали тоді всі маленькі парафіяни Свято-Дмитрівського храму села Прип'ять. Вони були недосконали, але, як стверджує жінка загорілася бажанням навчитися їх робити. Побувала на курсах, які проводили відомі майстри України.

— У мене немає освіти кондитера, а без базових знань дуже важко вчитися з інтернету. Тому майстер-класи досвідчених кулінарів мені дуже допомогли, — зізнається пані Ірина.

Сам процес приготування аж до отримання готового розмальованого виробу займає багато часу. Тісто пряничне — особливе. Для нього потрібно дуже багато якісного натурального меду, масло, яйця, імбир, мускатний горіх і навіть чорний і червоний перець. Мед тут є своєрідним консервантом, тому пряники можуть зберігатися до року і залишатися смачними. Для приготування глазурі жінка використовує білок та цукрову пудру, але є й інші натуральні домішки. Найскладніше — наносити на виріб малюнок: це вимагає чимало часу для висихання шарів глазурі та окремих елементів. Картинка має бути кольоровою, для цього застосовуються натуральні харчові барвники, які не викликають алергії і є безпечними навіть для маленьких дітей.

Першими дегустаторами солодощів є чоловік, з яким, до речі, 7 листопада пані Ірина відзначила срібний ювілей подружнього життя, і четверо дітей: доньки Анна, Оксана, Галина і син Ілля. Родина схвалює захоплення мами, тим більше, що всі доньки працюють у кулінарії, полюбили її смаколики й односельці.

Ірина Данилюк уже має перші замовлення. З'являються і нові. А ще майстриня почала продавати свої солодкі шедеври на Шацькому ринку. Відвідувачі в захваті від її виробів, проте кажуть, що трохи дорогі. Та натуральні продукти не дешеві, тому й ціна така. Утім, попит на красиву і смачну випічку є. ■

Мирослава ЦЮП'ЯХ

Тепер випікає дивовижні торти: і класичні, і «сюжетні», залежно від події, на яку вони згодом потрапляють. Для оздоблення використовує солодку мастику — її принципово сама не виготовляє, а замовляє через інтернет. Купована якісніша і смачніша — це порада досвідчених українських кондитерів. Оформляючи торти, Ірина безмежно фантазує.

— Коли просять зробити виріб за картинкою, це мене заганяє в рамки, і відповідно результат не дуже радує. А коли кажуть: «Хочемо щось незвичайне!», тоді вже моя творчість

Перший свій торт жінка спекла на хрестини дитини, яка цьогогоріч пішла до школи, тобто 6 літ тому.

— А почалося все з того, що моя кума привезла на день народження торт, на якому красувалися візерунки з масляного крему. Я була настільки вражена оформленням виробу, що захотіла сама створити щось схоже. Відтоді стала шукати в інтернеті різні рецепти, поради, дивитися відео з майстер-класами, — пригадує пані Ірина.

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.

Газета Волинь www.volyn.com.ua

Головний редактор і відповідальний за випуск ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Перевіривши чи відтворивши у будь-якій формі матеріал, розміщений у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «Друкуються на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Table with columns: Приймальня, Відділи редакції, Заступники головного редактора, Місць самоврядування і сільського життя, Інформації, Соціального захисту, Економіки, Освіти і культури, Реклами і маркетингу, Відповідальний секретар, Заступники відповідального секретаря, Головний художній редактор, Головний бухгалтер.

ТЗОВ «Газета «Волинь» ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р. КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЕДРПОУ 02471695 Друк офсетний. Обсяг 3 друк. аркуші ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 61136 Реєстраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р. Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua Тираж 32 200. Замовлення №906.